

На питање зашто опозициони лидер Драган Ћилас није успео да направи широку, али победничку коалицију попут ДОС-а који је свргао Слободана Милошевића, одговор може гласити да је то зато што још ради на томе. Вођени освртима на политику 90-тих могли би закључити да је садашњи Ћиласов Савез за Србију исто што и претходница ДОС-а Савез за промене Зорана Ћинђића. Оба савезништва настала су на таласима дугих уличних протеста, али као утешне “награде” награде након њих. У случају Савеза за промене зато што је склопљен након распада коалиције која је предводила демонстрације Ћинђића, Вука Драшковића и Весне Пешић и након бојкота избора 1997.

У садашњем случају Ћиласови савезници су као стварни организатори протесте током 2018/2019 водили у правцу бојкота избора 2020. истичући као главни захтев већи приступ медијима, али се, слично као у прошлости, десила издаја. Када су формални организатори тих окупљања у лику удружења Један од пет милиона и младе Валентине Рековић, објавили да ће се на изборима ипак кандидовати, неке је то подсетило на то како је Вук Драшковић окренуо леђа Ћинђићу и бојкоту. Међутим, нема довољног поклапања. Јер, нити је Рековић Ћиласа сада као Драшковић Ћинђића некада, сменила са места градоначелника у Београду, нити је једина кандидаткиња за вероломку. Ту је и глумац Сергеј Трифуновић са Покретом слободних грађана наслеђеним од бившег председничког кандидата Саше Јанковића, који је такође од бојкоташа постао учесник.

Савез за Србију је претрпео и трећи ударац од Бориса Тадића, непосредног учесник догађаја 90-тих и бившег председника Србије у два мандата. Јер, не само што су у садашњости одјекује петооктобарско свргавање Милошевића, него се још и своде рачуни из 2012. када је некадашња велика Демократска странка изгубила власт. Тадић је тада у првом изборном кругу водио против Томислава Николића, оснивача СНС, али је, између осталог, изгубио у другом, због, како повремено помиње, и слабог залагања београдског одбора ДС на терену. Тај одбор је водио Ћилас, а сада се одвија нова битка на сличан начин. Тадић ће предати заједно са Трифуновићем и својим ранијим супарником из ДС Зораном Живковићем листу за општину Врачар. И уколико успе да оствари добар

резултат, Тадић ће моћи да то представи као праву опозициону победу, тим више што је остао при бојкоту избора за парламент Србије.

Ту се налази и велики проблем Ђиласове конструкције бојкот блока и Савеза за Србију – шта ће они у недељу увече 21. јуна у изборној ноћи моћи да представе као свој успех. Ако је то што неће честитати Александру Вучићу и СНС-у победу, па то се већ не дешава неко време на изборима. Вучићу није ни Јанковић честитао 2017. док му је на београдским изборима 2018. Ђилас поручио уграбивши прилику да се обрати пре Вучићевог шефа београдског одбора Небојше Стефановића – видимо се на парламентарним изборима 2020.

Сада дакле, може да се каже бојкот је успео јер је изашло мање гласача него на изборима 2016. а то је 53 одсто (ако и то) и да дода - видимо се на председничким изборима већ 2021.

А то пак, значи две ствари. Прва јесте обећање бојкот блока да ће председнички избори бити изазвани ванредно, и друга да се уместо Савеза сада заиста формира прави нови ДОС. Ово друго се већ може наслутити кроз позив медијима да дођу на догађај Уједињене српске бојкот опозиције. То значи да се први обриси новог ДОС-а стварају у завршници бојкот кампање до дана гласања 21. јуна, али да ће се коначни облик знати тек када се види која ће од малих листи прескочити цензус од три одсто.

Ђилас тачно каже да су и ови избори за бирање нове опозиције, а не нове власти, међутим, то могу бити и повезане ствари. Не у буквалном смислу да ће нова лица на опозиционој сцени сама по себи изазвати пад Вучића, већ да ће он поступати у складу са исказаним опредељенима бирача. Ако они гласају да рецимо Рековић и Трифуновић прескоче изборни праг и уђу у Скупштину, то ће свакако одредити и поставку СНС. За нове из опозиције биће речју, задужени нови, или условно речено, нови из владајуће коалиције. Исто важи и за то ако радикали Војислава Шешеља са Александром Шешељем као новим лицем у кампањи, којим случајем не добаце цензус, а уместо њих упадне листа Милице Ђурђевић Заветнице.

